

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122206191
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122206191.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho, v právnej veci žalobcov 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XX/XX, 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. X/XX, obaja právne zastúpení JUDr. Ľudovítom Surmom, advokátom so sídlom Pavlice 183, proti žalovanému: GM TECHNOLOGY SK, s. r. o., so sídlom Súvoz 1, Trenčín, IČO 44 546 505, právne zastúpený JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Brnianska 1K, o uloženie povinnosti, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. júna 2024, č.k. 18C/53/2022-79, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalobcovia 1/, 2/ majú nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1/, 2/ v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. vyslovil, že žalobcom 1/, 2/ sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali uloženia povinnosti žalovanému spočívajúcej v zdržaní sa rušenia hlukom spôsobovaným najmä údermi kladivom, používaním karbobrúsky a kompresoru v prevádzke žalovaného nachádzajúcej sa v nehnuteľnostiach definovanej vo výroku rozhodnutia pre k. ú. A.. Podaním doručeným na súd dňa 10.05.2024, zobrali svoju žalobu späť z dôvodu, že od posledného pojednávania dňa 11.03.2024 sa podstatne zmenilo správanie pracovníkov pracujúcich v predmetnej nehnuteľnosti, vráta na hale sú zavreté a prispôbil sa pracovný rozvrh tak, aby práce vyžadujúce si prípadné údery kladiva rušili čo najmenej a neboli vykonané v ranných a večerných hodinách a počas víkendov. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil. Súd prvej inštancie preto v návaznosti na § 145 ods. 1 CSP konanie vo veci samej zastavil a o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, kedy dospel k záveru, že žalovaný tým, že hluk šíriaci sa pri činnosti vykonávanej v predmetnej nehnuteľnosti obmedzil na prípustnú mieru, svojím konaním zavinil zastavenie konania, a preto súd priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že samotnej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný, a to proti výroku o náhrade trov konania, pričom žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku

II. zmenil tak, že žalovanému prizná voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Namietal, že žalobu

od počiatku považovali v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhovali, aby ju súd zamietol a zaviazal žalobcov k náhrade trov konania. Žalobcovia doručili súdu prvej inštancie podanie, ktorým vzali žalobu späť a žiadali, aby im bola priznaná náhrada trov konania, nakoľko podľa ich tvrdení došlo k požadovanej zmene v činnostiach vykonávaných na nehnuteľnostiach žalovaného. Uvádžali, že od posledného pojednávania došlo k zmene správania sa pracovníkov nájomcov predmetných priestorov, ktoré správanie malo vplyv na úroveň emisií hluku.

Je pravdou, že na výzvu zo strany súdu, či súhlasia so späťvzatím žaloby sa vyjadrili tak, že so späťvzatím súhlasia, a zároveň žiadali, aby im bola priznaná náhrada trov konania. V predmetnej veci sa proti podanej žalobe po celý čas konzistentne bránili a preukazovali, že hladina produkovaného hluku nepresahuje obvyklú mieru v danej lokalite, a teda, že žaloba je nedôvodná. Za týmto účelom malo byť vykonané dokazovanie príbratím znalca, pričom žalobcovia vzali žalobu späť po tom, čo im bola doručená výzva na uhradenie preddavku

na znalečné vo výške 1.000,- eur, čo považujú za skutočný dôvod, pre ktorý sa žalobcovia rozhodli ďalej nesúdiť sa. Na podporu tvrdení a konštatácie o procesnom zavinení zastavenia konania poukázali na nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 196/06, kedy kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť. Ak nie je preukázaná, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa v celom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, nie je dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke. Termín zavinenie nemožno interpretovať, čo zodpovedá ustálenej judikatúre v doslovnom jazykovom zmysle a vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorou príčinou je správanie účastníka konania. Pokiaľ ich súd prvej inštancie vyzval, aby sa vyjadrili, či súhlasia so späťvzatím žaloby, síce na túto výzvu súdu reagovali tak, že súhlasia so späťvzatím žaloby, ale nikdy neuviedli, že sa stotožňujú s dôvodmi, ktoré žalobcovia vo svojom podaní uviedli ako dôvody, ktoré vedú k späťvzatiu žaloby. Postup súdu, ktorý uviedol, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadria bude sa predpokladať, že so späťvzatím nemajú žiadne námietky, nie je správny. Výzva podľa § 157 ods. 2 CSP sa môže týkať určitého návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Iba za splnenia týchto zákonných predpokladov môže súd pripojiť doložku, že ak strana v určitej lehote sa nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Späťvzatie žaloby nie je procesný návrh ale procesný úkon žalobcu, ktorým žalobca realizuje svoje dispozičné rozhodnutie vziať žalobu späť. Uznesením o zastavení konania sa konanie končí, pretože ide o uznesenie upravujúce postup alebo vedenie konania. Poukázali na výklad ust. § 157 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že prípady keď aplikácia procesného postupu nebude prichádzať do úvahy je späťvzatie žaloby a výzva žalovaného na vyjadrenie sa k súhlasu so späťvzatím. Preto je potrebné konštatovať, že sa vyjadrili, že voči samotnému späťvzatiu nemajú námietky, súhlasia so zastavením konania, avšak pokiaľ nepopreli výslovne tvrdenia žalobcov o dôvodoch, ktoré ich subjektívne viedli k späťvzatiu žaloby, niet oporu v zákone ani v obsahu spisu na konštatovanie, že tvrdenie žalobcov si možno osvojiť ako nesporné. Preto trvajú na tom, že žaloba nebola dôvodná a je späťvzatie došlo výlučne na základe ich vlastného rozhodnutia.

4 K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli, že súdne konanie vo veci samej bolo odročené z dôvodu, že strany hľadali mimosúdne riešenie ako znížiť hladinu hluku produkovanú prevádzkou nájomcu. Nájomca vykonal stavebné úpravy budovy

vo vlastníctve žalovaného, ktorým došlo k zníženiu hladiny hluku. Boli dohodnuté ďalšie stavebné úpravy, ktoré neboli vykonané z dôvodu, že žalovaný odmietol za tieto úpravy zaplatiť s tým, že žalovaný následne oznámil nájomcovi, že ak prehrá tento spor, ukončí s ním nájomnú zmluvu. Nájomca na uvedené zareagoval a zmenil spôsob vykonávania prác tak, že hladina hluku poklesla na takú úroveň, ktorá neprímerane neobťažuje žalobcov, čo spôsobilo, že odpadol dôvod prečo žalobcovia podali žalobu, keďže nimi požadovaný výsledok bol dosiahnutý. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne bez ohľadu na to, aký bol výsledok konania, keby k späťvzatiu nedošlo. Rozhodnou skutočnosťou teda je, že bolo plnené to, čoho sa žalobcovia domáhali. Skutočnosti uvedené žalovaným v odvolaní, tak nemajú žiaden vplyv na správnosť výroku súdu o náhrade trov konania a preto žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5 Odvolací súd prejednal vec podľa § 370 ods. 1, 2 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uzneseniu súdu prvej inštancie potrebné

v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z týchto dôvodov.

6 Vo vzťahu k náhrade trov konania je prvom rade potrebné poukázať na tú skutočnosť, že konanie vo veci samej bolo zastavené a preto so zreteľom na ust. § 256 ods. 1 CSP rozhodujúce je posúdenie otázky zavinenia zastavenia konania. Z formálneho procesného hľadiska treba zastavenie konania pričítať žalobcom, ktorí doručením účinného späťvzatia žaloby vyvolali procesnú situáciu, v ktorej bolo po vyslovení súhlasu na strane žalovaného povinnosťou súdu konanie zastaviť. Pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania je však v danom prípade nevyhnutné zvážiť otázku zavinenia na zastavení konania a túto posudzovať v širšom kontexte v tej súvislosti, aký bol skutočný dôvod späťvzatia žaloby a čo bolo jeho príčinou. V zmysle aktuálnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov ako aj Ústavného súdu SR (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II US 569/2017) je nesporné, že niet dôvodu na odmietnutia použitia ustálenej judikatúry súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 OSP. Je potrebné vychádzať z toho, že ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, žalovanému možno uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania, ak pre jeho správanie bola žaloba späť, ktorá bola podaná dôvodne. Zároveň však platí, že hmotnoprávna dôvodnosť žaloby sa pri rozhodovaní o trovách konania zásadne neposudzuje a rozhodujúce je to, koho správanie po podaní žaloby bolo príčinou späťvzatia žaloby a tak i zastavenia konania.

7 Ak bola žaloba vzatá späť bez uvedenia dôvodu, prípadne na základe rozhodnutia žalobcu, ktoré nie je iba reakciou na správanie žalovaného, ktorého dôsledkom je odpadnutie predmetu sporu, treba vychádzať z toho, že je to žalobca, ktorý zavinil zastavenie konania a je tak povinný nahradiť trovy konania žalovanému.

8 Na druhej strane ak je žaloba vzatá späť z dôvodov spočívajúcich v správaní sa žalovaného, ktorého následkom je v porovnaní so stavom v čase začatia konania taká zmena skutkovej situácie, že ďalšie pokračovanie konania by spôsobilo, že žalobca bol nútený vziať žalobu späť. Najčastejším takýmto príkladom tohto zavinenia je splnenie povinnosti, ktorej uloženia sa žalobca domáhal v petite žaloby, v takom prípade je žalovaný povinný nahradiť trovy konania žalobcu.

9 V prejednávanej veci je z obsahu spisu súde prvej inštancie zrejmé, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali uloženia povinnosti žalovanému spočívajúcej zdržaní sa rušenia hlukom, ktorý definovali v požadovanom výroku rozhodnutia súdu na nehnuteľnostiach definovaných rovnako v petite návrhu. Následne podaním doručeným na súd prvej inštancie žalobcovia zobrali žalobu späť z dôvodu, že od posledného pojednávania sa podstatne zmenilo správanie pracovníkov pracujúcich pre predmetné nehnuteľnosti, a tým pádom došlo k zníženiu hladiny hluku, a preto odpadol dôvod na vedenie sporu. Faktom je, že súd prvej inštancie doručil toto späťvzatie žalovanému, ktorý sa vyjadril v tom kontexte, že žalovaný sa oboznámil s podaním žalobcu, súhlasí so späťvzatím ako aj následným zastavením konania a uplatňuje si náhradu trov konania.

10 Z tohto potom odvolací súd konštatuje pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal podľa petitu návrhu a čo bolo dôvod späťvzatia žaloby. Ak bolo dôvodom späťvzatia žaloby správanie sa žalovaného v súlade s požiadavkou žalobcu, je potom nevyhnutné dospieť k záveru, že žalovaný zavinil zastavenie konania.

Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva a so zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či bol potom žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Z tohto potom následne možno konštatovať, že pokiaľ žalobcovia berú žalobu späť z dôvodu, že došlo k zmene správania na strane žalovaného, resp. jeho nájomcu, a teda došlo k vyhoveniu ich žalobného návrhu s tým, že žalovaný vo svojom vyjadrení k späťvzatíu žaloby síce so späťvzatím súhlasil, avšak žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenia žalobcov, možno potom v kontexte daného sporu skonštatovať, že je to práve žalovaný, ktorý zmenou svojho správania zavinil späťvzatie žaloby zo strany žalobcov 1/, 2/, čím im následne vznikol nárok na náhradu trov konania, preto lebo je to práve žalovaný, ktorý zavinil z hľadiska procesného zastavenie konania. To, že si žalovaný vo svojom vyjadrení k späťvzatíu uplatnil trovy konania pred súdom prvej inštancie neznamená, že by nejakým spôsobom spochybnil tvrdenie žalobcov

1/, 2/ v späťvzatí žaloby, že došlo k zmene správania sa na strane žalovaného a že odpadol predmet samotného sporu tým, že došlo k zníženiu hladiny hluku pri výrobe v prevádzke vlastnícky patriacej žalovanému.

11 Preto dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdiť.

12 V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia 1/, 2/ a preto im zásadne patrí nárok v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 CSP voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

13 Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).